

De Gazet van Meensel-Kiezegem '44

Vrijdag 22 augustus 2014

Wie het warm water heeft uitgevonden weten we al, maar wie vanochtend al het warm water opgebruikt heeft blijft een raadsel... of was het misschien F.V.? Alhoewel, we weten niet of die zich eigenlijk wel wast. Duidelijk blijkt dat later O.D. de kraan had afgesloten om iedereen te confronteren met het gemis aan luxe waar we zo aan gewend zijn(?). Dan stuurt onze busman Jan ons naar Pelzerhaken, terwijl boven op de bus een documentaire over de Cap Arcona speelt (het was een ééntalige Duitse versie, daar de nederlandstalige versie blokkeerde – ook hier vermoeden we sabotage van F.V.).

Aan het monument van de Cap Arcona werd het tijdens de voordracht van de door haar zelf geschreven tekst van Rita G. ineens heel stil. Na deze ontroerende passage legde Roos, Jef & Evrard Van Goidsenhoven de bloemen neer voor hun familielid Alfons Van Goidsenhoven die omkwam bij het drama van de Cap Arcona (zijn lichaam is later overgebracht naar het kerkhof van Meensel waar hij nu rust). Voor deze ceremonie hadden we echter een groot probleem tijdens de zoektocht naar een waardige vervanger voor vaandrig Ryan C., gelukkig bevond Dennis P. zich in ons midden die toevallig een professionele vaandeldrager blijkt te zijn bij de Meenselse 'Gul' (Schuttersgilde).

Aan de uitkijkpost over de Oostzee washet Wilhelm Lange die ons de volledige uiteenzetting van de gebeurtenissen rond 3 mei 1945 mocht toelichten, terwijl Tom probeerde de cijfers niet door elkaar te slaan tijdens het vertalen. Het gaf ons koude rillingen zo kort bij de plaats te staan waar dit enorme drama zich afspeelde.

Toen we verder moesten stelde de reisgids vast dat er enkelen in het ijskoude Oostzeewater aan het pootje baden waren, het is wel verwonderlijk dat hij die onverlaten aanmaande uit het water te komen, gezien hij zelf een beruchte zeebonk is (op rust?).

In twee groepen gesplitst werd het museum in Neustadt bezocht, waar Wilhelm Lange zijn presentatie over de Cap Arcona verder zette. Ondertussen konden de losgelaten hongerlijders de marktkramers hun dag goed gaan maken. (Wij verontschuldigen ons

voor het feit dat de bus 2 minuten te laat vertrokken is, maar dat kwam omdat E.V. zijn crèmekes nog niet op had). Opvallend was dat onze chauffeur Jan nergens te bespeuren was, vermoedelijk is hij lang bezig geweest het paaltje terug recht te zetten dat zijn 'baas' P.B. enkele reizen geleden had omvergeduwd met de Hageland Express.

Een verrassing voor ons was Poppenbüttel. Dit Plattenhaus dat wij de eerste keer bezochten is een aanrader om meer inzicht te krijgen in de arbeid van vrouwen en het leed van de dakloze families, zowel Duitsers als 'displaced people'.

Wegens de eigenlijk wel te voorziene files op een vrijdagavond hebben de knappe koppies van de brug besloten om de unieke rondleiding door de Hamburgse stad een dag uit te stellen. Dat zij het bij het rechte eind hadden werd duidelijk door de files op onze terugreis naar het hotel. Wij wilden echter de ontgoochelden niet op hun honger laten zitten en stelden voor dat zij, dankzij het goede idee en de bijhorende voorbereiding van Caroline en onder leiding van Tom, alvast een eerste korte verkenning zouden maken rondom de Landingsbrücken. Uiteraard werden de wetten gesteld door O.D. met een absoluut verbod de Reeperbahn te betreden, daar de kapitein van de Veermaster slechts zingt op zaterdagavond. Na een beetje uitgeremd te zijn op de dubbele sinksenfoor, en M.D. een oneerbaar voorstel had gedaan om in de rups met de kap te gaan, sprongen we maar meteen de metro op richting Hard Rock Café voor een goede frisse lekkere ... cola ... met zicht op Hamburg Hafen by night... Het betrouwbare metrosysteem bracht het gezelschap weer netjes tot aan de Horner Rennbahn, waar iedereen hopelijk voldaan zijn bed in kroop... Maar zou er al warm water zijn?

U gebracht in alle vroegte door M.O.T.